

התומך

ואז אני קלטתי שזה משחק מכור (עם החרא האלו) בלאו הכי, ואין סיכוי שבאמת, המבחן יהיה אמיתי (לדוגמה: רציתי לקנות סים חדש, ולא היה לי אשראי, בערב המקרה, אז שלחו אותי להחתים בדואר (בנק הדואר), את ההוראה, עשיתי מה שאמרו, וכאילו המוכר וכאילו ההוראה הייתה בלי פרטים. ואחרי ההחתמה אומרים, "הוא החתים הוראת קבע בלי למלא פרטים?!" הוא שכח. למלא פרטים לפני החתמה זו פרנויה! (היינו הוא שוכח דברים). לבדוק את האנשים אם משהו לא נכתב לא נראה לי (את המוכרים שם קלטתי בסימן הכשלה), אז אני שואל את המוכר (מקרה לדוגמה), בטוח שלא צריך למלא פרטים?! הוא אומר כן - לא צריך כלום. ואז עוד איזה שאלה. אומרים שהוא שאל כמה שאלות אז. חושבים שהוא חשדן וזה פרנויה! (אחד הסימנים). והתוצאה, זה כאילו כישלון בטיפול, כי עדיין יש לו פרנויה. אני הבנתי שזה "משחק מכור", וברגע שיפסיקו המעקבים, תפטר הבעיה. וזה הכל. (שהיו אז)

- (בערב) היה מקרה עם חנות נעליים (כששאלתי הרבה שאלות) לפני תיקון?, חוסר החלטיות, זה סימן לפרנויה (כביכול, אצלם), אצלי זה משהו אחר (חוסר החלטיות כזה לא, חוסר החלטיות אחר אולי).

- בסוף הקניות בשופרסל: כמה שקיות אתה צריך

- באמצע הדרך קטנוע שכמעט מתנגש בי, ואני מבין את המבחן מנסה לא לפחד (בסוף סימן לפרנויה!)

(בערב המקרה)

- בכניסה יש ג'ל אלכוהול, אני חושב בראש, מה אני צריך לשים, אני עם כפפות. אבל אז אני מבין את הרמז. מי שמשתמש בג'ל חושש מפרנויה. אז שתי אפשרויות:
א. לשתף פעולה ובהגיע תורי להיכנס לשטוף ידיים עם הג'ל אפילו שאני לא צריך.
ב. להגיד מה שאני חושב שלא צריך (כי הרי יש לי כפפות).

וזה יכול לגרום לקצת כעס, אז מדי פעם יש איפוס, שאני שומר מרחק (בעגלות של הסופר). אחד מנסה להתקרב ואני זו הצידה (בחיפזון לפעמים). הוא מסתכל עלי: "פרנויה אה" (בחיוך). והכל טוב.

הפעם אני קולטת שזה משחק מכור (עם החרא האלו) בלאו הכי, ואין סיכוי שבאמת, המבחן יהיה אמיתי (לדוגמה: רציתי לקנות סים חדש, ולא היה לי אשראי, בערב המקרה, אז שלחו אותי להחתים בדואר (בנק הדואר), את ההוראה, עשיתי מה שאמרו, וכאילו המוכר וכאילו ההוראה הייתה בלי פרטים. ואחרי ההחתמה אומרים, "הוא החתים הוראת קבע בלי למלא פרטים?!" הוא שכח. למלא פרטים לפני החתמה זו פרנויה! (היינו הוא שוכח דברים). לבדוק את האנשים אם משהו לא נכתב לא נראה לי (את המוכרים שם קלטתי בסימן הכשלה), אז אני שואל את המוכר (מקרה לדוגמה), בטוח שלא צריך למלא פרטים?! הוא אומר כן - לא צריך כלום. ואז עוד איזה שאלה. אומרים שהוא שאל כמה שאלות אז. חושבים שהוא חשדן וזה פרנויה! (אחד הסימנים). והתוצאה, זה כאילו כישלון בטיפול, כי עדיין יש לו פרנויה. אני הבנתי שזה "משחק מכור", וברגע שיפסיקו המעקבים, תפטר הבעיה. וזה הכל. (שהיו אז)

- (בערב) היה מקרה עם חנות נעליים (כששאלתי הרבה שאלות) לפני תיקון?, חוסר החלטיות, זה סימן לפרנויה (כביכול, אצלם), אצלי זה משהו אחר (חוסר החלטיות כזה לא, חוסר החלטיות אחר אולי).

- בסוף הקניות בשופרסל: כמה שקיות אתה צריך

- באמצע הדרך קטנוע שכמעט מתנגש בי, ואני מבין את המבחן מנסה לא לפחד (בסוף סימן לפרנויה!)

(בערב המקרה)

- בכניסה יש ג'ל אלכוהול, אני חושב בראש, מה אני צריך לשים, אני עם כפפות. אבל אז אני מבין את הרמז. מי שמשתמש בג'ל חושש מפרנויה. אז שתי אפשרויות:
א. לשתף פעולה ובהגיע תורי להיכנס לשטוף ידיים עם הג'ל אפילו שאני לא צריך.
ב. להגיד מה שאני חושב שלא צריך (כי הרי יש לי כפפות).

וזה יכול לגרום לקצת כעס, אז מדי פעם יש איפוס, שאני שומר מרחק (בעגלות של הסופר). אחד מנסה להתקרב ואני זו הצידה (בחיפזון לפעמים). הוא מסתכל עלי: "פרנויה אה" (בחיוך). והכל טוב.